

Streszczenie

Temat rozprawy doktorskiej pt. „Po - wiązania” nawiązuje bezpośrednio do tematyki związanej z wykorzystaniem technologii filcu w oparciu o inspiracje artystyczne, dokonania technologiczne i rezultaty eksperymentalne. Analiza koncepcji projektowej jest związana z modą, sztuką i designem w kontekście teoretycznym i praktycznym. W rezultacie, podsumowaniem rozprawy będzie prezentowany cykl prac przestrzennych i bezpośrednio z nich wynikających obiektów stanowiących w efekcie końcowym „kolekcję” ubiorów unikatowych.

Część teoretyczna składa się z czterech bloków tematycznych ukazujących powiązania historii sztuki i projektowania. Rozdział dotyczący części praktycznej jest opisem uzyskanego rezultatu projektowego oraz prezentacją koncepcji wynikającej z analizy przedstawionego tematu. Jest integralnym elementem pracy projektowej, która została przeprowadzona na wielu przenikających się płaszczyznach badawczych. Forma poszczególnych etapów pracy artystycznej ewoluuje od dużych, przestrzennych obiektów, które pod wpływem ingerencji zmieniają swój charakter i nawiązując dialog z ciałem przekształcają się w formy ubioru definiujące i wydzielające obszary przestrzeni zewnętrznej i wewnętrznej stanowiącej miejsce „do zamieszkania” dla ciała.

Rezultat jest ściśle związany z korelacją pomiędzy przestrzenią, obiektem, ciałem i jego motoryką, która umożliwia poszukiwanie relacji pomiędzy tym, co na „zewnątrz” i tym, co „wewnątrz”, gdzie wewnątrz wpływa i kształtuje przestrzeń i vice versa.

Koncepcja tematu zgodnie z mapą inspiracji składa się z trzech części projektowych tworzących ciąg ewoluujących obiektów, gdzie każdy kolejny etap jest konsekwencją poczynionych działań i zdobytego doświadczenia.

Działania projektowe oparte są z jednej strony na założeniach teoretycznych przedstawionych w pierwszej części rozprawy, z drugiej zaś, są ściśle powiązane z procesem twórczym, który wpływa na ostateczny efekt następującego po nim etapu.

Etap pierwszy „*poza skalą*”, jest realizacją miękkiej formy wyjściowej, inspirowanej turecką *jurta* czy mongolską *ger*. Stanowi dużą formę przestrzenną, na potrzeby niniejszej pracy nazwaną *mieszkaniem do ubrania*. Jej konstrukcja oparta jest na planie koła i zapewnia możliwość założenia na siebie, schowania się i otulenia, stanowiąc poniekąd formę dysproporcjonalnie dużego kokonu. Forma jest z jednej strony na tyle obszerna aby dać schronienie kilku osobom, z drugiej zaś umożliwia założenie na ciało i przemieszczanie się.

Etap drugi pracy to ewoluowanie dużych okrągłych form, poprzez obiekty przestrzenne wchodzące w interakcję z ciałem w kierunku form odzieżowych stanowiących *ubiór do zamieszkania*.

Na tym etapie procesowi badawczemu poddane zostały obiekty wykonane w trzech wielkościach, każda z nich o pojedynczej i podwójnej gramaturze, oraz w dwóch stopniach spłśnienia.

Działania projektowe na tym etapie skoncentrowane zostały na procesach zmierzających do zmniejszenia wpływu bezwładności materiału oraz manipulacjach powierzchni w celu ułatwienia motoryki i ekspresji ciała.

Funkcję tak powstałych form można określić formalnie jako podobną do naczynia mającego potencjalną możliwość przechowywania w sobie przedmiotów, substancji lub ciał. Okrągłe formy mogą zostać *zamieszkałe* lub stanowić obiekty jako takie. Dookreślenie ich funkcji następuje wraz z ewoluowaniem form w kierunku *ubioru do zamieszkania*

Trzeci etap realizacji jest kontynuacją działań i doświadczeń zebranych podczas dwóch pierwszych etapów oraz efektem opracowanych na ich podstawie założeń projektowych.

Wspólną bazą powstałej kolekcji jest wykorzystanie w konstrukcji planu koła i dostosowanie go dzięki modyfikacjom do funkcji jaką mają pełnić poszczególne elementy kolekcji.

Wszystkie etapy pracy łączą poszukiwania przestrzeni pomiędzy skalą ciała, a szeroko pojętym

ubiozem. Części projektowe po-między ciałem i ubiozem ograniczają się do przestrzeni fizycznej tej najbliższej ludzkiemu ciału. Jest to próba szukania zakresu konotacji i wpływów na odczucia psychiczne związane z ciałem i otaczającą go najbliższą przestrzenią. Interpretacja tych zależności i sposób w jaki je rozumiem zostały wyrażone w artystycznej formie prezentowanych rezultatów na potrzeby niniejszej pracy.

ASpiegelhalter